

aminte în fața lui Dumnezeu
Tatăl nostru de credința voastră
dovedită prin fapte, de iubirea
voastră care nu cruță nicio
osteneală și de speranța voastră
statornică în Domnul nostru Isus
Cristos. Altfel spus, adevărata
cale a lui Dumnezeu, descoperită
de creștinii din Tesalonic dar
rămasă necunoscută ucenicilor
fariseilor și adepților lui Irod,
este viața structurată pe cele
trei virtuți teologale: credința,
speranța și dragostea.
Aceasta este calea pe care și noi
trebuie să o descoperim.

Pr. Tarciziu Șerban



Calendarul săptămânii 18-25 octombrie 2026

18	D	DUMINICA A 29-A D.P.A.; Sf. Luca, ev.
19	L	Ss. Paul al Crucii, pr., patr. sec. ARCB **; Ioan de Brebeuf, pr., și îns., m. *; Ioel, profet
20	M	Ss. Cornel, centurion; Maria Bertilla, clg.; Fer. Iacob Strepa, ep. *
21	M	Ss. Ursula și îns., m.; Celina; Ilarion, abate
22	J	Sf. Ioan Paul al II-lea, pp. *
23	V	Sf. Ioan din Capistrano, pr. *
24	S	Ss. Anton Maria Claret, ep. *; Alois Guanella, pr.
25	D	DUMINICA A 30-A D.P.A.; Ss. Crisant și Daria, soți m.; Mina, ostaș m.

Gândul săptămânii

„Privește în urmă doar pentru a fi iertat ... pentru a ierta... și binecuvânta.” (Fericitul Vladimir Ghika)



Foaia
LITURGICĂ



18 octombrie 2026 • DUMINICA A 29-A DE PESTE AN • Sf. Luca, ev.

LECTURA I

Eu l-am luat pe Cirus de mâna dreaptă, pentru ca să înjosec înaintea lui neamurile.

Citire din cartea profetului Isaia 45,1.4-6

Așa vorbește Domnul către unsul său, Cirus, pe care l-am luat de mâna dreaptă, pentru ca să înjosec înaintea lui neamurile, să dezleg coapsele regilor, ca să deschid ușile și porțile să se închidă. De dragul slujitorului meu Iacob și al lui Israel, alesul meu, te-am chemat pe nume, ți-am dat un titlu de cinste când tu nu mă cunoșteai. Eu sunt Domnul și nu mai este altul, în afară de mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, deși tu nu mă cunoșteai, ca să se știe de la răsăritul soarelui până la apus că nu este nimic în afară de mine: eu sunt Domnul și nu este altul.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 95(96),1 și 3.4-5.7-8.9-10ac (R.: 7b)

R.: Dați Domnului glorie și putere!

Cântați Domnului un cântec nou! Cântați Domnului, toți locuitorii pământului!

Vestiți printre neamuri gloria lui, tuturor popoarelor, minunile sale! **R.**

Căci Domnul este mare și vrednic de toată lauda, mai de temut decât toți zeii. Căci toți zeii popoarelor sunt deșertăciune, Domnul însă a făcut cerurile. **R.**

Dați Domnului, voi, familiile popoarelor, dați Domnului glorie și putere! Dați Domnului gloria numelui său! Aduceți ofrande de laudă și intrați în lăcașurile lui! **R.**

Prosternați-vă înaintea Domnului îmbrăcați în podoabe sfinte; dansați înaintea lui, toți locuitorii pământului!

Spuneți printre neamuri: „Domnul stăpânește!”
El va judeca popoarele cu dreptate.
R.

LECTURA A II-A

Ne-am amintit de lucrarea credinței voastre, de strădania iubirii și de perseverența speranței voastre.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni 1,1-5b

Paul, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: har vouă și pace! Îi mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi toți, aducându-ne aminte fără încetare în rugăciunile noastre, amintindu-ne de lucrarea credinței voastre, de strădania iubirii și de perseverența speranței voastre în Isus Cristos înaintea lui Dumnezeu Tatăl nostru. Noi cunoaștem, frați iubiți de Dumnezeu, că ați fost aleși, pentru că evanghelia noastră n-a ajuns la voi numai prin cuvânt, ci și prin putere, prin Duhul Sfânt și prin convingerea deplină.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2,15d.16a

(Aleluia) Străluciți ca niște luminători în lume; țineți cu tărie cuvântul vieții! (Aleluia)

EVANGHELIA

Dați-i cezarului ceea ce este al cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 22,15-21

În acel timp, fariseii s-au dus să țină sfat, ca să-l prindă pe Isus în vorbă. Și i-au trimis la el pe discipolii lor împreună cu irodienii, ca să-i spună: „Învățătorule, știm că ești sincer și înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu: nu ții seamă de nimeni, căci nu te uiți la fața omului. Spune-ne, așadar, ce părere ai: este permis sau nu a da tribut cezarului?” Dar Isus, cunoscând răutatea lor, le-a zis: „Ipocriților, de ce mă ispitiți? Arătați-mi moneda tributului!” Iar ei i-au adus un dinar. El le-a zis: „Ale cui sunt imaginea aceasta și inscripția?” I-au zis: „Ale cezarului”. Atunci le-a zis: „Dați-i, așadar, cezarului ceea ce este al cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu!”

Cuvântul Domnului

Odată în plus cuvintele și gesturile relatate de textele biblice ale acestei duminici ne trimit către Dumnezeu, ca sursă a ordinii și a prosperității vieții personale și sociale. Cuvântul dominant al acestor texte este

cel rostit de Isus Cristos atunci când ucenicii fariseilor și adepții lui Irod l-au întrebat dacă este îngăduit unui evreu să plătească tribut împăratului roman. Mântuitorul, după ce în prealabil a cerut o monedă de la cei care voiau să-l prindă în vorbă și astfel să-l compromită fie în fața poporului, în cazul în care ar fi răspuns în mod afirmativ, fie în fața autorităților romane, în cazul în care ar fi răspuns în mod negativ, a răspuns: dați împăratului ceea ce este al împăratului, iar lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu. Cu acest cuvânt, rămas celebru, Isus distinge foarte clar nivelele de referință. Referința la împărat (rege, președinte) nu se poate confunda cu referința la Dumnezeu. Dumnezeu rămâne (trebuie să rămână) referința supremă întrucât El este Creatorul universului și Cărmuitorul istoriei. Profetul Isaia a intuit acest adevăr atunci când îi transmisea, potrivit primei lecturi de astăzi, regelui Cyrus acest mesaj din partea lui Dumnezeu: așa vorbește Domnul către Cyrus, pe care El l-a consacrat și l-a luat de mână ca să-i supună popoarele, să-i dezarmeze pe regi și să deschidă porțile

înaintea lui, astfel încât niciuna să nu mai rămână închisă: „De dragul servitorului meu Iacob și al lui Israel, alesul meu, te-am chemat pe nume, ți-am dat un titlu de cinste... Eu te-am făcut puternic, fără ca tu să mă cunoști, ca să se știe de la răsărit până la apus, că nu este alt Dumnezeu afară de mine”. Să remarcăm faptul că și interlocutorii lui Isus s-au arătat interesați să cunoască adevărata cale a lui Dumnezeu: Învățătorule, știm că spui adevărul și că-i înveți pe oameni adevărata cale a lui Dumnezeu... Din păcate, ei au pierdut ocazia extraordinară de a afla această cale de vreme ce cuvintele lor nu aveau alt scop decât să introducă întrebarea lor vicleană cu care voiau să îl prindă pe Isus în vorbă. În schimb, potrivit lecturii a doua de astăzi, primii creștini ai comunității din Tesalonic au descoperit-o. Într-adevăr, Sfântul Paul și însoțitorii săi laudă Biserica aceasta care trăiește în Dumnezeu Tatăl nostru și în Isus Cristos Domnul... Comportamentul creștinilor acestei comunități este atât de exemplar încât autorii epistolei îl evocă ca pe o laudă adusă lui Dumnezeu: Fără încetare ne aducem